Redacțiunea, Administrațiunea și Tipografia:
BRAȘOVU, piața mare Nr. 22.
Scrisori netrancate nu se primescu. Manuscripte nu se retrimitu!
Birourile de anunciuri:
Brașovu, piața mare Nr. 22.
Inserate mai primescu în Viena: Rudolf Mosse, Haasenstein & Vogler (Otto Maas), Heinrich Schalek, Alois Herndl, M. Dukes, A. Oppelik, J. Danneberg; în Budapesta: A. V. Goldberger, Anton Mezei, Eckstein Bernat; în Frankfurt: G. L. Daube; în Hamburg: A. Steiner.
Prețulu insertiunilorŭ: o seria garmondu pe o colónă 6 cr. și 30 cr. timbru pentru o publicare. Publicări mai dese după tarifă și învoiélă.
Reclame pe pagina III-a o seria 10 cr. v. a. séu 30 bani.

GAZETA TRANSILVANIEI.

ANULŬ LI.

„Gazeta" iese în fie-care di.
Abonamente pentru Austro-Ungaria
Pe unu anu 12 fl., pe șése luni 6 fl., pe trei luni 3 fl.
Pentru România și străinătate:
Pe unu anu 40 franci, pe șése luni 20 franci, pe trei luni 10 franci.
Se prenumeră la tóte oficiele postale din întru și din afară și la dd. colectori.
Abonamentulŭ pentru Brașovŭ:
la administrațiune, piața mare Nr. 22, etagiulu I.: pe unu anu 10 fl., pe șese luni 5 fl., pe trei luni 2 fl. 50 cr. Cu dusulŭ în casă: Pe unu anu 12 fl., pe șése luni 6 fl., pe trei luni 3 fl. Unu esemplaru 5 cr. v. a. séu 15 bani.
Atâtu abonamentele câtu și insertiunile sunt a se plăti înainte.

Nr. 152. Brașovŭ, Luni, Marți 12 (24) Iulie 1888.

Cine amenință pe Sași?

(Articulŭ finalŭ).

Brașovŭ, 11 Iulie st. v. 1888.

Sașii ardelenĭ suntŭ în raportŭ cu Românii și Ungurii puținĭ la numĕrŭ, abia vre-o două sute de mii suflete, dér prin trecutulŭ lorŭ, prin cultura și bunăstarea lorŭ materială relativŭ mai înaintată, apoi prin aceea, că ei formézá elementulŭ preponderantŭ în orașele din fostulŭ „fundŭ regescŭ", ér în deosebĭ prin împrejurarea, că făcêndŭ parte din gintea cea mare germană, ei potŭ conta multŭ-puținŭ la simpatiile și sprijinulŭ puternicei Germanie, prin tóte aceste Sașii au fostŭ și suntŭ încă chiămațĭ a juca unŭ rolŭ însemnatŭ în raporturile naționalitățilorŭ nemaghiare față cu elementulŭ domnitorŭ.

Acésta o sciu și vĕdŭ prea bine Ungurii dela putere. De aceea șĭ-au datŭ și îșĭ dau cele mai marĭ silințe de a împiedeca orĭ-ce înțelegere între Sașĭ și Românĭ, care ar avé de scopŭ îmbunătățirea sórtei poporațiunei ardelenescĭ.

Ei adecă îșĭ dicŭ cu dreptŭ cuvêntŭ, că o alianță strînsă a elementului săsesc, care este preponderantŭ în cele mai de frunte orașe comerciale și industriale ale Ardealului, cu elementulŭ românescŭ, care afară de orașe este preponderantŭ în tóte ținuturile țĕrii, esceptiune făcêndŭ numai ținuturile secuiescĭ, ar puté sĕ creeze guvernului unguréscŭ marĭ dificultățĭ.

Ministrulŭ de instrucțiune Trefort a datŭ acum doi anĭ în parlamentŭ viuă espresiune temerilorŭ de feliulŭ acesta dicêndŭ, că Sașii ardelenĭ numai atuncĭ arŭ puté sĕ devină periculoșĭ Ungurismului violentŭ, când ei arŭ încheia cu Românii ardelenĭ alianță, ocupând în acéstă alianță unŭ rolŭ conducătorŭ.

De aicĭ vine marea turburare ce cuprinde pe Ungurii dela putere de câte orĭ pressa națională săsescă se pune pe terĕmulŭ comunŭ de apĕrare alŭ naționalitățilorŭ, și de câte orĭ, fiă și numai la câte-o alegere comunală, ei fac causă comună cu Românii.

...Sașii suntŭ puținĭ la numĕrŭ, ei sĕ fiă dér liniștițĭ, sĕ-șĭ védă de trebile lorŭ, sĕ fiă credincioșĭ regimului și sĕ nu-șĭ bată capulŭ cu sortea naționalitățilorŭ, care nu-i privesce. Sașii sĕ fiă bunĭ bucuroșĭ, că li se mai lasă atâta înriurință câtă mai au în administrația comunală și sĕ nu se plângă de asuprire prin fóile germane. Ear încâtŭ privesce pe Românĭ, aceștia suntŭ inimicĭ comunĭ ai Sașilorŭ și ai Ungurilorŭ. Numai printr'o alăturare la Ungurĭ Sașii potŭ scăpa de primejdia ce-i amenință cu cutropire din partea elementului românescŭ. Dându-i acestuia însĕ mână de ajutorŭ în contra Maghiarilorŭ Sașii îșĭ taiă crénga de sub picióre...

Eată în puține cuvinte esența tacticei unguresci față cu Sașii ardelenĭ. E vorba ca Sașii sĕ fiă terorisațĭ, aci amenințându-i, cu „puterea statului," acĭ spăriându-i cu elementulŭ românescŭ, care formézá maioritatea poporațiunei în fostulŭ „fundŭ regescŭ".

Din nenorocire, apucăturile Ungurilorŭ dela putere găsescŭ órecare sprijinŭ în vechile tradițiunĭ ale politicei săsescĭ, care a fostŭ condusă de mare neîncredere față cu Românii.

Și astfelŭ li s'a ușuratŭ și li se ușurézá Ungurilorŭ dela putere de a-șĭ urmări nestingheriți planurile lorŭ destructóre, despre a cărora țintă finală astădĭ nicĭ Sașii nu se mai îndoiescŭ, dér față cu care ei nu cutézá a întreprinde nimicŭ seriosŭ și în adevĕrŭ politicŭ.

Sĕ fiă óre totŭ numai frica de Românĭ causa, pentru care Sașii ardelenĭ și astădĭ îșĭ caută refugiulŭ și scăparea numai în multŭ dorita împăcare cu guvernulŭ unguréscŭ?

Nu vomŭ analisa mai de aprópe acéstă întrebare, dér trebue sĕ revenimŭ la obiectulŭ dela care amŭ pornitŭ și care privesce alegerile comunale întâmplate dilele trecute în Brașovŭ și faptulŭ că aicĭ într'unŭ cercŭ Sașii și Românii coalisațĭ au învinsŭ pe candidații Ungurilorŭ. Esaminândŭ puținŭ starea lucrului vomŭ înțelege mai bine adevĕrata valóre a amenințărilorŭ unguresci.

De ce facŭ atâta sgomotŭ fóile unguresci din causa compromisului saso-românŭ din suburbiulŭ Blumĕna, căcĭ nu este casulŭ celŭ dintâiu că Sașii au votatŭ împreună cu Românii în comune?

Lucru fórte simplu. Pentru câteva sĕptĕmânĭ se va ține aicĭ în Brașovŭ adunarea generală a Kulturegyletului din Ardealŭ. Împrejurarea că Brașovulŭ tocmai a fostŭ alesŭ ca locŭ de întâlnire îșĭ are însemnătatea ei politică.

Au lucratŭ șoviniștii ungurĭ din rĕsputerĭ în anii din urmă spre a sporĭ și întări elementulŭ unguréscŭ din acestŭ orașŭ.

Guvernulŭ a înființatŭ aicĭ cu marĭ cheltuielĭ o mulțime de școle unguresci, deși Brașovulŭ nu era sĕracŭ de școle săsescĭ, românescĭ etc.; apoi a adusŭ aicĭ cete întregĭ de funcțiunarĭ ungurĭ.

Pe lângă aceștia au mai imigratŭ în timpulŭ din urmă multe familii unguresci, jidovescĭ și armenescĭ. În urma acésta speranțele șoviniștilorŭ crescură în așa mare mĕsură încâtŭ de-unŭ timp încóce ei vorbescŭ pe față de cucerirea Brașovului pentru maghiarismŭ.

Alegerea comunală din suburbiulŭ Blumĕna, unde locuiescŭ relativŭ cele mai multe familii ungurescĭ, le oferea șoviniștilorŭ binevenita ocasiune de a inaugura cucerirea din vorbă. Eventuala lorŭ învingere le-arŭ fi câștigatŭ și o aureolă de gloriă față cu viitórea mare adunare a Kulturegyletului.

Cu ajutorulŭ „păturei superpuse" ei au speratŭ, că vorŭ învinge. Arŭ fi și reușitŭ décă nu se aliau Sașii cu Românii. Așa însĕ au fostŭ siliți sĕ-șĭ amâne poftele de cucerire pe altădată.

De aicĭ marea turburare a pressei unguresci. De aicĭ tânguirile fóiei guvernamentale din Clușiu, că Sasii îșĭ taiă crénga de sub picióre aliându-se cu Românii și părăsindŭ pe „aliații lorŭ naturalĭ!"

Dér șoviniștii nu se dau îndĕrĕtŭ cu una cu două. Ei anunță de pe acum Sașilorŭ și Românilorŭ învingerea lorŭ la viitórele alegerĭ în Blumĕna.

Până atuncĭ — îșĭ gândescŭ șoviniștii — d-lŭ Trefort va mai înființa câteva școle și alte aședăminte unguresci și noii profesorĭ și impiegați vorŭ da contingentulŭ de lipsă spre a câștiga maioritate Ungurilorŭ.

Lucru de totŭ ciudatŭ însĕ! Pe când se petrecŭ aceste față cu Brașovul, „Kolozsvar" îi dojenesce pe Sașĭ, pentru-că dau mâna cu „inimiculŭ comunŭ", dicêndu-le: „În orașe stațĭ încă bine, dér cu-o astfelŭ de politică deschidețĭ liberă cale influinței române, spre a intra în interiorulŭ orașelorŭ".

Acésta lĭ-o spunŭ Sașilorŭ tocmai acei șoviniștĭ, a cărorŭ corifeu Gustav Beksics scriea anțerțŭ în „Nemzet":

„Maghiarisarea trebue sĕ se îndrepteze cu tótă puterea asupra ořelorŭ deocamdată și numai după ce va fi terminată opera de maghiarisare în orașe sĕ se întindă și asupra comunelorŭ rurale".

Aceiașĭ șoviniștĭ le vorbescŭ Sașilorŭ de năvălirea elementului românescŭ în sate și orașe, carĭ se lăudau în aceeașĭ fóiă, că prin imigrare și maghiarisare astădĭ dincolo de Dunăre nu mai este nicĭ unŭ orașŭ și nicĭ unŭ orășelŭ curatŭ nemțescŭ, că orașele Oedenburg, Raab, Steinamanger, etc. suntŭ adĭ orașe maghiare.

Ei bine, elementulŭ românescŭ din fostulŭ „pămêntŭ regescŭ" s'a sporitŭ și a înaintatŭ în multe locurĭ, dér amŭ voi sĕ scimŭ décă a pășitŭ undeva agresivŭ față cu Sașiĭ și décă aceștia prin progresarea lui au pierdutŭ ceva din capitalulŭ lorŭ de poporațiune și de putere ce'lŭ aveau?

Nu credemŭ că ni se va puté dovedi unŭ singurŭ casŭ. Românulŭ nu amenință pe nimeni, elŭ respectă drepturile, libertatea și înainte de tóte legea și naționalitatea conlocuitorilorŭ sĕi de altă limbă.

Compatrioții noștri Sașĭ sĕ mulțămescă lui Dumnedeu, că locuiescŭ împreună mai numai cu Românii, că décă în loculŭ acestora arŭ fi fostŭ Ungurĭ nu scimŭ, deu, cum ar sta adĭ elementulŭ lorŭ în Ardélŭ!

Intêlnirea împĕrațilorŭ.

Publiculŭ, ce a luatŭ parte la primirea împĕratului în Kronstadt, a fostŭ fórte numerosŭ; pe corăbii, pe țĕrmure și pe tótă calea ce ducea la Peterhoff se adunară multe mii de ómenĭ. In Peterhof i s'a făcutŭ împĕratului Wilhelm o splendidă și cordială primire, damele familiei imperiale și ale curții, carĭ așteptau pe împĕratulŭ Wilhelm, purtau elegante toilete deschise, împĕrătésa avea toiletă albă. La prândulŭ (dineulŭ) familiară erau tóte damele splendidŭ îmbrăcate. Musica a fostŭ condusă de capel-maisterul curții Fliege. Toasturĭ nu s'au ținutŭ de locŭ.

In 19 séra în Peterhof s'a ținutŭ unŭ mare *Corso*. Împĕratulŭ Wilhelm avea uniforma interimistică ruséscă, Țarulŭ, Țarevna și copii lorŭ se preumblau în trăsurĭ de vênatŭ și fură sărbăresce salutațĭ.

Împĕratulŭ Wilhelm și prințulŭ Enricŭ depuseră o splendidă cunună de aurŭ în catedrală pe mormintele Țarului Alexandru II și a soției acestuia. — Deputățiunile supușilorŭ germanĭ în Rusia au fostŭ primite în 21 Iulie de împĕratŭ.

Intre *Giers* și contele *Bismark* a avutŭ locŭ o lungă și neîntreruptă conferență. Bismark trimise la cancelariulŭ imperialŭ depeșĭ amĕnunțite. Telegramele suntŭ șifrate. Se așteptă, că împĕratulŭ Wilhelm va rĕmâne încă și Lunĭ în Petersburgŭ, pentru a lua parte la onomastica reginei Olga a Greciei și a marei principese Olga, fiica cea mai tînĕră a Țarului.

După programŭ împĕratulŭ Wilhelm avea sĕ petrécă nóptea de 20 Iulie în tabĕra dela Krasnoje-Selo. In 21 diminéța avea sĕ asiste la parada trupelorŭ de acolo și sĕ cercetézá apoi și familia marelui duce Wladimirŭ, apoi pe marea principesă Alexandra Iosefowna și pe Regina Greciei. Eventualŭ Duminecă se va face visita. In 21 împĕratulŭ era învitatŭ la prândŭ la ambasadorulŭ Contele Schweinitz, unde avea sĕ fiă primițĭ și representații coloniilorŭ germane, din locŭ și provinciă. Duminecă dejunŭ pe yachtulŭ „Hohenzollern," ér séra în Peterhof mare prândŭ de gală. Reîntórcerea e fixată pe Lunĭ.

*

Intr'unŭ articulŭ, ce tractézá despre întrevedere a împĕrațilorŭ „*Novoie Wremia*" scrie: „Moștenitorulŭ împĕratulŭ Wilhelm I și Fridericŭ III póte fi sigurŭ, că primirea ospitală din partea Țarului esprimă consensulŭ poporului rusescŭ, care a simțitŭ destulŭ de bine, că raporturile ruso-germane în anulŭ din urmă deveniseră mai rele. In persóna Țarului și Împĕratului Wilhelm II vĕdŭ Rușii pe „Întemeiătorii păcii".

Intr'unŭ altŭ articulŭ „*Novoie Wremia*" accentuéză, că „Germania póte fi mândră cu flota ei tînĕră", și apoi dice mai departe: „Germania ar fi ajunsŭ prin cursulŭ ei naturalŭ mai curêndŭ séu mai târdiu la puterea ce o are acuma, fără îndoială, amiciția Rusiei însĕ a ușuratŭ și a accelleratŭ nisuințele Germaniei. Amintindŭ acéstă împrejurare, noi nu voimŭ sĕ ne răfuimŭ cu Germania; ci voimŭ numai sĕ constatămŭ că principiulŭ fundamentalŭ alŭ Rusiei a fostŭ întotdéuna sprijinirea nisuințelorŭ naționale. Puterea Rusiei se arată în dreptatea ce o esercéză ea față cu alte popóre, și noi nu dorimŭ alta decâtŭ ca cârmuitorii Germaniei sĕ fiă cu aceeașĭ dreptate față de lumea slavică. Vechia prietiniă cu Pru-

sianulŭ, cu întemeiătorulŭ imperiului germanŭ, îndreptăţesce pe Rusia sĕ spereze, că Germania va fi cea dintâiu, care va recunósce misiunea nostră, de a păşi în fruntea lumii ruso-slave“.

Se póte vedé de aicĭ că „Novoie Vremia“ salută cu bucuriă visita împĕratului Wilhelm, pe ambii împĕraţi îi serbătoresce ca pe întemeiătorii păcii, ascrie însĕ crescerea puterii germane serviciilorŭ Rusiei, deórece ḑice, că ajungerea acestui scopŭ a fostŭ accelerată de amiciţia Rusiei şi că este speranţă, că Germania va recunósce misiunea Ruşilorŭ de a conduce întréga ginte slavică. „Vossische Zeitung“ deduce de aci că dreptŭ schimbŭ pentru amiciţia ruséscă se cere unŭ preţŭ amĕsuratŭ, adecă Bulgaria. Cu privire la intenţionata conducere a popórele slavice de Rusia amintesce numita fóiă de Austro-Ungaria, care nu s'ar puté uita cu ochĭ bunĭ la acésta.

*

„Fremdenblat“ primesce din *Berlinŭ* următorea semnalare a situaţiunei: Primirea cordială, ce'i s'a făcutŭ împĕratului Wilhelmŭ în Petersburg întăresce cercurile politice Berlineze în credinţa, că ovaţiunile aduse lui vorŭ avé o binefăcĕtóre înrîurire şi în cestiunĭ politice carĭ suntŭ la ordinea ḑilei. Ca unulŭ din cele mai îmbucurătóre succese ale întâlnirei monarchului se consideră aicĭ *absoluta isolare a partidei resboinice ruso-francese.*

Ḑiarulŭ francesŭ orleanistŭ *„Soleil“* a ḑisŭ, că călĕtoria împĕratului germanŭ este cea din urmă încercare de a împăca pe Rusia şi este unŭ succesŭ alŭ diplomaţiei rusescĭ, care va cere acuma detronarea prinţului Koburg. Germania adauge „Soleil,“ va consimţi la acésta, dér numai în nisce condiţiunĭ carĭ nu vorŭ plăcea Ţarului şi'lŭ vorŭ întări în hotărîrea sa de a nu face concesiunĭ Germaniei.

La acestŭ articulŭ din „Soleil“ observă *„Norddeutsche Allg. Ztg.“* că politica germană dela începutŭ *a protestatŭ* în sensulŭ tractatului de Berlinŭ *în contra aventurei prinţului de Koburg* şi nicĭ odată n'a legatŭ de acésta vre-o condiţiune faţă cu Rusia. Aceste condiţiunĭ suntŭ o copilăréscă invenţiune. Tractatulŭ de Berlinŭ, căruia i-a presidatŭ Germania, este obligatorŭ şi *ocupaţiunea Koburgului stă în contradicere cu principiile* fundamentale ale acestui tractatŭ.

Intêlnirea monarchilorŭ şi Turcia.

O deţeşă din Constantinopolŭ spune, că acolo domnesce unŭ sentimentŭ generalŭ de nelinisce, causatŭ de raporturile agenţilorŭ turcĭ din streinătate, relativŭ la resultatele posibile ale întrevederii împĕratului Wilhelmŭ cu Ţarulŭ.

S'au datŭ ordine ca sĕ nu se mai permită ómenilorŭ din reservă de a lipsi dela depourile lorŭ.

S'a ţinutŭ unŭ consiliu specialŭ spre o examina situaţiunea financiară a imperiului otomanŭ.

„Morning Postŭ“ e informatŭ, că se recomandă Sultanului sĕ autoriseze crearea unorŭ bonurĭ pentru o valóre de 1,500,000 lire cu 5 la sută şi 1 la sută amortisare.

Aceste bonurĭ ar fi garantate prin escedentele veniturilorŭ administraţiunii datoriei publice asupra sării, pescuitului şi mătăsei etc.; ele nu vorŭ fi puse în circulaţiă, ci vorŭ fi ţinute în reservă de guvernŭ spre a face faţă obligaţiunilorŭ ce resultă pentru elŭ din contractele sale relative la puştile Mauser, la tunurile Krupp, etc. Guvernulŭ va oferi aceste bonurĭ creditorilorŭ sĕi.

SCIRILE ḐILEI.

Din incidentulŭ marelorŭ manevre în anulŭ acesta, regimentulŭ de liniă 51, staţionatŭ în Cluşiu, întregitŭ fiindŭ cu batalionulŭ din Abrudŭ, va pleca în 16 Augustŭ diminéţa spre Turda, de aci va trece la Tĕrgulŭ-Mureşului unde se va opri puţinŭ. De aicĭ va trece la S.-Sângeorgiu, unde se vorŭ ţiné manevrele în primele ḑile ale lui Septemvre. In 11 Septemvre regimentulŭ se va reîntórce în Cluşiu. Manevrele vorŭ dura cu totulŭ 23 ḑile.

* *

Ni se comunică, că reposata *Maria Murgu* din suburbiulŭ Braşovulŭ vechiu a dăruitŭ în ajunulŭ morţii sale suma de 10 fl. pentru fondulŭ „Reuniunei vĕduvelorŭ sĕrace din Braşovŭ şi Săcele.“ Totŭ pentru sporirea acestui fondŭ a dăruitŭ 10 fl. şi d-na vĕd. *Paraschiva Golea* din Satulungulŭ Săcelelorŭ. Aceste sume, împreună cu 1 fl. donatŭ din partea d-rei *C. G.* din Braşovŭ, s'au transpusŭ numitului fondŭ prin d-na preşedintă *Susana A. Mureşianu.*

* *

Din Mehadia se comunică, că *„Reuniunea română de cântărĭ şi musică din Oraviţa“* va juca în salonulŭ de cură din băile Herculane „Naşa Trina“, care a avutŭ mare succesŭ în teatrulŭ din Oraviţa. Representaţiunea va avé locŭ la 1 Augustŭ st. n. Acésta e prima ocasiune, că o trupă de diletanţĭ românĭ, cu o piesă originală, va debuta în renumitele băi Herculane. Opereta este scrisă de mediculŭ băilorŭ dr. G. Vuia.

* *

In anulŭ scol. 1887/8 *gimnasiulŭ superiorŭ din Beiuşŭ* a fostŭ cercetatŭ de 249 studenţĭ, dintre carĭ au părăsitŭ scóla 28. Aceştia au fostŭ după religiune: gr. catolicĭ 64; rom. catolicĭ 16; gr. orientalĭ 126, de alte confesiunĭ 15, ér după naţionalitate: 190 de Românĭ cu deosebire din comitatele Bihorŭ, Aradŭ, Sĕlagiu, Satumare şi Caraşŭ-Severinŭ.

* *

Din Parisŭ se telegrafiază: Scirea rĕspândită aci, despre o misiune la Parisŭ a lui Herbert Bismark, spre a supune *propunerĭ pentru desarmare*, se consideră în cercurile politice de aicĭ ca imposibilŭ de creḑutŭ. „Patria“ observă, că décă Germania va face începutulŭ, Francia va urma bucurosŭ.

* *

Cetimŭ în „Rom. Lib.“ din Bucurescĭ: „D. *Teodorŭ Văcărescu*, noulŭ nostru ministru la Viena, pornesce astă-séră spre a lua posesiune de postulŭ sĕu. Suveranulŭ Austriei, nefiindŭ actualmente în capitala sa şi neînturnându-se acolo decâtŭ de tómnă, d. Văcărescu va remite atuncĭ scrisorile sale de acreditare ér acum va sta scurtŭ timpŭ în Viena şi va lua unŭ concediu spre a veni în ţéră şi a pregăti strămutarea definitivă cu familia.“

* *

La *esamenulŭ de bacalaureatŭ din Bucurescĭ* în anulŭ acesta din 60 candidaţĭ au isbutitŭ numai 25. Cei respinşĭ suntŭ 13 dela proba scrisă şi 22 dela proba orală.

* *

Exportulŭ sărei române in Bulgaria. Unŭ avisŭ alŭ ministeriului de finance face cunoscutŭ, că guvernulŭ românŭ a hotărîtŭ a nu acorda monopolulŭ vêndărei de sare nicĭ unui concesionarŭ, ci a *lăsa liberă vêndarea acestui articolŭ în Bulgaria* de cătră toţĭ comercianţii bulgarĭ, carĭ arŭ adresa cererile lorŭ direcţiunei salinelorŭ din România. Unŭ asemenea avisŭ s'a luatŭ mĕsurĭ pentru a se publica în tóte jurnalele din Bulgaria pentru ca publiculŭ de peste Dunăre sĕ fie şi mai bine lămuritŭ asupra hotărîrei guvernului românŭ şi asupra foloselorŭ ce e chematŭ a trage din vêndarea liberă a sărei.

Proiectele Serbiei.

O scire gravă ne sosesce în acestŭ momentŭ, — scrie „Curierulŭ Financiarŭ“ dela 10 (22) Iulie — căreia suntemŭ ţinuţĭ a'i da o mare atenţiune pentru că ea e dată de unŭ ḑiarŭ financiarŭ din Bruxela, fórte însemnatŭ şi cu o mare reputaţiune europénă.

Étă în adevĕrŭ ce cetimŭ în „Monitorulŭ Intereselorŭ Materiale dela 15 Iulie curentŭ:

„Guvernulŭ sêrbescŭ a acordatŭ „unui antreprenorŭ germanŭ, d. Hartel, concesiunea provisorie a unei căi ferate „între Kladova şi Nişĭ. In acestŭ scopŭ „unŭ *mare podŭ va fi aruncatŭ pe Dunăre „între Kladova şi Turnu-Severinŭ.*

„Acéstă liniă e destinată, după idea „autorilorŭ proiectului, a *deturna comer-„ciulŭ românŭ dela Marea-Négră şi a'lŭ „derigia cătră Serbia, pentru a'lŭ face sĕ „ia calea Salonicului printre Statele Bal-„canice*“.

Scirea acésta în termenii positivĭ în carĭ se reproduce pare a fi adevĕrată. Cu tóte acestea, fiă-ne permisŭ a ne îndoi de veracitatea ei, celŭ puţinŭ în ce privesce podulŭ peste Dunăre între Kladova şi Turnu-Severinŭ.

Acestŭ din urmă oraşŭ fiindŭ românescŭ, guvernulŭ sêrbescŭ nu póte esecuta acestŭ podŭ fără consimţĕmêntulŭ guvernului românŭ. Orĭ, acestŭ consimţĕmêntŭ nu credeamŭ se-lŭ fi obţinutŭ şi nicĭ că e permisŭ cuiva a spera că'lŭ va obţiné, mai cu sémă acum când se şcie limpede că idea autorilorŭ proiectului sêrbescŭ este d'a deturna comerciulŭ românŭ dela Marea-Négră pe căile Balcanice la Salonicŭ, ideiă care décă s'ar esecuta cu consimţĕmêntulŭ nostru, ar fi ca noi singurĭ sĕ sacrificămŭ România intereselorŭ străine, lucru care nu întră nicĭ în mintea, nicĭ în inima vre-unui românŭ.

In totŭ casulŭ guvernulŭ românŭ ar face bine décă 'şĭ-ar spune şi elŭ cuvêntulŭ sĕu“.

Starea sĕmĕnăturilorŭ în diferitele state.

Raportele oficióse unguresci, precum şi rapórtele diferiţilorŭ consulĭ din străinătate arată starea sĕmĕnăturilorŭ până la 16 Iulie astfeliu:

In *Ungaria*: Grâulŭ e mijlociu după cantitate, promite însĕ rodŭ bogatŭ şi îndestulitorŭ. Orzulŭ de tómnă e slabŭ, celŭ de primă-véră acum se seceră. Ovĕsulŭ promite unŭ rodŭ cevaşĭ mai bunŭ decâtŭ de mijlocŭ. Rapiţa a fostŭ bună şi roditóre. Cucuruzulŭ se desvóltă frumosŭ şi-i merge bine. Cartofii promitŭ rodŭ mulţămitorŭ, de asemenea şi cânepa, inulŭ, tăbaculŭ şi napii. Strugurĭ şi póme puţine.

In *Anglia* în genere ḑisŭ numai cartofii promitŭ rodŭ bogatŭ, bucatele numai mijlocie suntŭ. In *Irlanda* sĕmĕnăturile stau bine. In *Francia* din causa timpului nefavorabilŭ abia se póte spera la unŭ rodŭ mai bunŭ ca mijlociu. In *Germania* suntŭ speranţe de unŭ secerişŭ bogatŭ. In părţile de méḑă-ḑi ale *Rusiei*, unde sĕmĕnăturile suntŭ mai vêrtosŭ de primăvéră, rodulŭ va fi bunŭ, pe

---

FOILETONULŬ „GAZ. TRANS.“

Cântece poporale.

(Culese de *Iuliu Moldovanŭ.*)

Tu leliţă lelişóră
Fi-re-ai maicei norióră,
Fire-ai fi, n'ai zăbovi
Că maicei ai trebui
De spălatŭ, de măturatŭ
Şi mie de sĕrutatŭ.

*

Drăguţa din altă ţéră
E ca pita de sĕcară,
Drăguţa din alŭ meu satŭ
Ca pita de grâu curatŭ.

*

Vai lele unde te vĕdŭ
Nu potŭ face sĕ nu şedŭ,
Vai lele unde te sciu
Nu potŭ face sĕ nu viu.

*

Pe unde bade te ducĭ
Pe-acolo rĕsară nucĭ,
Ba rĕsară vişinele
Ca sĕ mâncŭ şi eu din ele.

*

Décă mĭ-arŭ da Dumneḑeu
Aceea ce-aşŭ cere eu?!...
Că n'oiu cere multă-avere
Num'a-unŭ omŭ pe-a mea plăcere.
Că n'oiu cere multŭ bine
Numa-unŭ omŭ care-i ca mine.
Că n'oiu cere multŭ iosagŭ
Numa-unŭ omŭ care mi-i dragŭ.

*

Ḑicĭ tu mândră, ḑicĭ tu ba,
Că nu te-am iubitŭ când-va;
Când şedeai séra la lună
Cu furca de torsŭ în mână;
Când şedeai séra la pórtă
Şi-mĭ dedeai guriţa tótă?
Poţĭ sĕ ḑicĭ fără pĕcatŭ
Că eu nu te-am sărutatŭ?
— Ba eu bade nu potŭ ḑice
Că ţĭ-a fostŭ guriţa dulce.

*

Mĕi bădiţă, bădişorŭ,
Ce vii séra târḑiorŭ
Orĭ de mine nu ţi-i dorŭ?....
— Ba de tine mi-i dorŭ tare
Nu potŭ trece, valea-i mare;
Şi valea-i cu bolovanĭ
Stau în cale-mĭ doi duşmanĭ.

*

De-aşŭ avea mândră pe placŭ
Trăi-re-aşŭ fără iosagŭ,
Sĕ am mândră pe plăcere
Trăi-re-aşŭ fără avere.

*

Am draguţă dela dealŭ
O-aşŭ aduce şi n'am carŭ,
Dér eu carŭ mĭ-aşŭ căpĕta
Nu sciu veni-re-ar orĭ ba.

*

Frunḑă verde-a păsulii
Dulce-a fostŭ gura mândrii,
Dulce-a fostŭ şĭ-amu-i amară
Indulcesce-o Dómne éră.

*

Badea care mĕ sĕrută
L'aşŭ alege dintr'o sută,
Badea care-mĭ place mie
L'aşŭ alege dintr'o miie.

*

Eu iubescŭ, maica iubesce
Casa ni sĕ pustiesce,
De-ar iubi şi tatălŭ meu
Ne-ar cădea hornu'n părĕu.

*

Leliţă buzele tale
Nu le feri aşa tare
Că nu'sŭ cu aurŭ suflate
Sĕ piară nemăritate,
Ci îsŭ chiar ca şi a mele
Sĕ ne sĕrutămŭ cu ele.

*

Cine iubesce şi spune
Nu-i da Dómne ḑile bune,
Cine iubesce şi lasă
Nu-i bunŭ num'aprinsŭ în casă;
Când a fi cinândŭ la masă
Sĕ nu-i ticnéscă de cină
Ca şi mie de hodină.

*

Care ţi-i dragŭ şi te lasă
Nu-i pĕcatŭ sĕ'lŭ arḑi în casă
Şi sĕ pui cheia pe uşe
Ca sĕ'lŭ facĭ prafŭ şi cenuşe.

*

Hăi bădiţă, bădişorŭ
Ḑis'ai că eştĭ bunişorŭ
Dér eştĭ şerpe muşcătorŭ,
Că cu gura m'ai ţucatŭ*)
Cu inima m'ai muşcatŭ.
Nu te-ai temutŭ de pĕcatŭ,
Că te-or duce dracii 'n iadŭ
Şi-i fi talpa iadului
Şi perina dracului.

*

Lele când oiu muri eu
Vină la mormêntulŭ meu
Şi 'mĭ sĕmĕnă siminicŭ
C'am fostŭ tînĕrŭ şi voinicŭ;
Şi 'mĭ sĕmĕnă busuiocŭ
Că am fostŭ feciorŭ de jocŭ.
Te jucai o séră dóuĕ
Şi mi-ai ruptŭ inima 'n dóuĕ...
Ne-amŭ iubi noi amêndoi
Mă-ta-i *price* între noi,
Magă mă-t'ar puté face
Nóuĕ sĕ ne deie pace.

*

Măi bădiţă puiule
N'asculta minciunile,
Că minciunile nu 'sŭ bune
Nicĭ gura căruĭ le spune

*

M'a făcutŭ maica în dorĭ
Spre Dumineca de florĭ
Sĕ fiu dragă la feciorĭ.
Câţĭ feciorĭ pe-unŭ latŭ de ţéră,
Toţĭ alergă sĕ mĕ céră,
Dér lumea de-ar alerga
Totuşĭ maica nu m'ar da.

*) Sĕrutatŭ.

alte locurĭ escelentŭ. In părţile însĕ, unde mai vêrtosŭ s'a obicînuitŭ a se sĕmena grâu de tómnă şi sĕcară, secerişulŭ va fi mai puţinŭ îndestulitorŭ. După raportulŭ consulului din Odesa, în tóte părţile Rusiei secerişulŭ se póte numi îmbucurătorŭ.

In *Serbia* recolta în genere s'ar puté numi bunişóră, cânepa însĕ se desvóltă încetŭ, tăbaculŭ este întârḑiatŭ, prune vorŭ fi cam puţine, strugurii însĕ suntŭ frumoşĭ. In *Belgia* sĕcara promite unŭ rodŭ numai pe jumĕtate, orzulŭ şi ovĕsulŭ dau speranţa unui secerişŭ îndestulitorŭ. In *Asia mică*, în părţile Trapezuntului, suntŭ semne de bunŭ secerişŭ.

Cerealele în România. Cetimŭ în „Curier. Fin.“: Suntemŭ în plină seceră, favorisată în cea mai mare parte a ţĕrei de unŭ timpŭ frumosŭ. Cu tóte ploile şi grindina ce au cădutŭ şi care au făcutŭ prin unele părţĭ marĭ stricăciunĭ, recolta este asigurată şi ca cantitate multŭ mai superioră aceleia din anulŭ trecutŭ.

Grâulŭ, orzulŭ, secara şi ovĕsulŭ sunt peste totŭ loculŭ atacate de cósă cu o activitate indescriptibilă. Abondanţa e însĕ atâtŭ de mare încâtŭ se simte mare nevoe de braţe.

Starea viilorŭ în Prahova este mediocră, în Putna grindina lĭ-a causatŭ marĭ stricăciunĭ, în judeţulŭ Tecuciu starea viilorŭ este bună, afară de vre-o douĕ comune unde au fostŭ atinse de grindină.

Porumburile suntŭ în genere bune şi în cea mai mare parte praşila a doua este terminată.

Ca calitate, judecândŭ după eşantilónele ce sosescŭ, recolta şi ca colóre şi ca greutate e considerată a fi fórte satisfăcĕtóre.

In porturile nóstre, cu tóte urcările semnalate în pieţele streine, cursurile se manţinŭ încă în scădere. Brăila-Galatz coteză: grâu 62½ libre fr. 12.05; 61½ libre fr. 10.50 hectolitru. S'au vêndutŭ şi calităţĭ inferióre cu fr. 9.65; 8.85 şi chiar cu 6.50 hectolitru. Porumbulŭ cinquantină 64 libre fr. 9; 63½ libru fr. 8.50: cinquantina fină a fostŭ căutată pentru Italia. Porumbŭ 61 libr. fr. 7.50. Ovĕsulŭ s'a datŭ cu fr. 5.10. suta de chilograme; secara 57½ libre fr. 6.07½ hectolitru. Rapiţa în scădere fr. 11.75 a 13 hectolitru după calitate. Navlurile suntŭ în urcare: promt 4—3·90 pentru Augustŭ, 4. 3 şi 4; Septemvre, şi Octomvre 4.7½ —4.4½.

Cooperatorii românĭ şi esposiţia dela 1889.

(Fine.)

Despre arta cofetăriei nicĭ că se póte îndoi cineva, că ea este demnŭ representată la noi de o semă numerósă de producĕtorĭ, în frunte cu Capşa, Fialkowsky, Iorgu Constantinescu, Fr. Emilŭ, Nestorŭ, Rădulescu, Ionescu, Varga, Dobriceanu etc., în Bucurescĭ; George, Tufli, Mihăilescu în Iaşĭ; Cacaleţianu şi Sarrasy în Craiova; Ştefănescu şi Giovani în Brăila; Todoreasca şi Alexandri în Ploescĭ; P. Dumitrescu Teodorescu şi Glaropolo în Galaţĭ; Hamel în Focşanĭ etc.

Licorurile lui Coconescu şi Ionescu, ale lui Dimitrie Iónŭ, ale lui Marinescu Bragadiru şi T. Constantinescu, etc. din Bucurescĭ, ale lui Emanuelide dela Barboşĭ, ale lui N. Chivulescu din Brăila, ale lui Vretto şi Papazoglu din Chiţoc, ale lui Amanieux şi Naville din Ulmenĭ etc., au o reputaţiune stabilită în ţéră, au înlocuitŭ cu succesŭ similarele străine.

Numai adaugŭ aci fabricele de surogată de cafea, de vinurĭ spumóse, de chocolată, de ape gazóse, de conserve de carne, de peşte etc.

Vinurile nóstre pănă la 1883 abia se debitau prin butelii, fără etichete şi astupate cu dopurĭ jumătăţite. Dela acéstă dată regulamentulŭ esposiţiunei nóstre impunêndŭ vinicultorilorŭ esposanţĭ modulŭ de expunere alŭ vinurilorŭ şi beuturilorŭ lorŭ spirtuóse, avurămŭ ocasiunea d'a înregistra cu satisfacţiune vinurile din cele mai reputate podgorii, precum: din Délulŭ-mare, din Drăgăşanĭ, din Golescĭ, din Golulŭ Drâncii, din Oreviţa, din Cotnarĭ, din Odobescĭ, din Nicorescĭ, din Socola, din Uricanĭ, din Faraóne-muntenĭ, din Sărata, etc., au fostŭ espuse în butelii cu etichete frumóse, astupate sistematicŭ şi pecetluite sĕu staniolate. Vinurile nóstre suntŭ gustate aḑĭ în Francia, Italia, Egipetŭ şi chiarŭ pănă în Indii.

Ar fi sĕ prelungescŭ prea multŭ citarea tuturorŭ producţiunilorŭ de totŭ felulŭ, cu care se îndeletnicescŭ de scurt timpŭ industriaşii noştri şi acésta nu póte întra în cadrulŭ acestui apelŭ.

Astfelŭ avem fabricĭ de postavurĭ, de pânḑĕturĭ, de pălării, de haine, de rufe, de cravate, de umbrele, de cisme, de vacsŭ, de chibriturĭ, de hârtiă, de cartonŭ, de frînghii, de cuie de lemnŭ, de tăbăcăriă, de cleiu, de papŭ, de cufere, de lăḑĭ, de cutii de lemnŭ, de lumênărĭ de stearinŭ, de săpunŭ ordinarŭ şi de luxŭ, de petroleu, de lacurĭ, de cuţite, de bricege, de instrumente de precisiune, de ceramică, de gipsŭ, etc. Atâtea şi atâtea producţiunĭ, avuţii ale ţĕrii, născute de erĭ, dér care propăşescŭ cu unŭ avêntŭ puternicŭ, împărţindŭ în stânga şi în drépta cu îmbelşugare binefăcĕtórele lorŭ producţiunĭ trebuinciόse cerinţelorŭ nóstre actuale.

Mai adaugŭ pe lângă acestea şi produsele agriculturei, silviculturei şi minelorŭ nóstre.

Fără a tămâia opera cooperatorilor, nu credŭ că cei, ce iubescŭ munca românéscă, vorŭ nega că cele trei esposiţiunĭ ale nóstre n'au îndemnatŭ seriosŭ pe mulţĭ industriaşĭ şi nu i-a încuragiatŭ ca sĕ ajungă în starea de aḑĭ a propăşirei lorŭ.

Apoi décă avem deja unŭ materialŭ atâtŭ de seriosŭ şi destulŭ de chibzuitŭ, nu putemŭ óre întra cu bărbăţiă şi încredere într'o luptă internaţională a muncei?

De astădată, repetŭ, putemŭ sĕ ne mĕsurămŭ cu alte ţĕrĭ de potriva nóstră.

Destulŭ amŭ fostŭ batjocoriţĭ la exposiţiunea internaţională din Pesta dela 1885, unde bunii noştri veciniĭ au voitŭ în faţa lumei sĕ ne arate ca unŭ poporŭ primitivŭ, deşi nicĭ în modŭ oficialŭ, nicĭ din iniţiativă privată, nu amŭ participatŭ la esposiţiunea lorŭ.

A venitŭ timpulŭ ca sĕ probămŭ înaintea poporului celui mai cultŭ şi inteligentŭ din occidentŭ, că România nu este ceia ce au voitŭ vecinii noştri ca sĕ fie, ci este ce voeşte şi póte sĕ fie, însĕ judecată de unŭ poporŭ cultŭ, integru şi priceputŭ.

Şi interesele nóstre de sânge, ca viţă latină, şi interesele nóstre economice şi dorinţa ce avemŭ d'a dovedi prin fapte, că décă Românulŭ a fostŭ tare la inimă şi la cugetŭ dinaintea Plevnei, totŭ atâtŭ de tare este şi în atelierulŭ şi în fabrica sa.

Décă armata nóstră a câştigatŭ pe pămentŭ străinŭ desrobirea nóstră politică, căutaţĭ şi voi, muncitorĭ laborioşĭ, harnicĭ şi neobosiţĭ, ca sĕ dovediţĭ pe pămentulŭ Franciei generóse, că ne-aţĭ desrobitŭ economicesce.

Cooperatorĭ, cu toţĭ la lucru! Sĕ ne pregătimŭ, sĕ muncimŭ şi sĕ ducemŭ ródele abondente ale labórei nóstre la viitórea Exposiţiune Universală ce se va inaugura şi deschide la anulŭ viitorŭ în Parisŭ.

Am nădejdea, că precum aţĭ urmatŭ sfaturile mele pănă acum, veţĭ bineovi şi de astă dată a le asculta.

Pentru acestŭ scopŭ mĕ voiu pune în relaţiune cu comisarii noştri din Parisŭ, ca sĕ putemŭ căpĕta unŭ locŭ, ce va servi exposiţiunei cooperatorilorŭ românĭ.

Cu toţĭ la lucru cu bărbăţiă şi încredere în noi înşine.

D. C. Butculescu.

Intêmplărĭ diferite.

Inşelătoria adevĕratŭ ţigănéscă. In 12 Iulie a. c. năvăliră de-odată şese ţigane nomade în casa locuitorului Nicolae Bade din comuna Apatinŭ, comitatulŭ Bacs-Bodrog, în Ungaria. Acasă se afla numai stăpâna casei, o muiere de 72 anĭ, carea era tocmai ocupată în tindă. Ţiganele, după obiceiulŭ lorŭ, se căiau şi cereau milă; bĕtrâna însĕ'i huiduia dela casă. Intr'aceea una din Ţigane se aruncă la pămentŭ şi începù a se văiera gróznicŭ; celelalte ţigane încă se aratară spăriate şi rugară pe bĕtrâna sĕ le aducă iute o móşă, că e primejdiă mare... Bĕtrâna se sculà iute de pe scaunŭ, lăsà lucrulŭ şi alergà sĕ chiame móşa, carea locuia în vecinĭ. In timpulŭ acesta Ţiganele năpădiră în odaiă, se repediră asupra lăḑii deschise şi furândŭ banii în sumă de 1323 fl. 17 cr., se făcură cu tótele nevĕḑute pănă astăḑĭ, deşi bĕtrâna, re'ntornândŭ, alarmà comuna întrégă.

Grindină şi tempestăţĭ. Din Doboli inferiorŭ, comitatulŭ Treiscaunelorŭ, ni-se comunică următórele: „In 6 (16) Iulie a. c. peste comuna Doboli inferiorŭ s'a slobozitŭ o furtună împreunată cu ghiaţă grozavă. Pe la 3¾ óre p. m. dintrodată a începutŭ orizonulŭ a se întuneca despre nordvest. Era unŭ chaos teribilŭ. Unŭ vêntŭ gróznicŭ ridicândŭ pulberea, rumpêndŭ crăngile pomilorŭ şi arborilorŭ, se învêrtea cu atâta vehemenţă, încâtŭ chiar comunicaţiunea dela o casă la alta era imposibilă. Tunetele şi fulgerile urmau unulŭ după altulŭ umplândŭ de spaimă ómenĭ şi animale. Dintr'-o dată a începutŭ a cădé ghiaţă fără plóiă — în mărimea nucilorŭ marĭ şi a óuelorŭ de găină. După 7—8 minute, urmândŭ şi o plóiă torenţială, totulŭ era sub apă şi gheaţă. Case şi alte edificie au fostŭ rĕsturnate şi ruinate. Ce sĕ ḑicŭ de sĕmĕnăturile frumóse de tómnă şi primăvéră? Secerişulŭ încă nu se începuse de locŭ; bĕtrânii spunŭ, că de multŭ, tare de multŭ nu s'a pomenitŭ în comuna nóstră o recoltă atâtŭ de frumósă ca în anulŭ acesta. Vĕ puteţĭ închipui decĭ desperarea generală a poporului după furtună. Tóte sĕmĕnăturile au fostŭ aprópe totalŭ nimicite. Poporulŭ a remasŭ éraşĭ pe unŭ anŭ fără pâne şi mămăligă. Dintre economĭ au fostŭ mai mulţĭ asiguraţĭ.

E semnificativŭ, că totŭ la noi în 4 (I6) Iulie a. c. a cădutŭ nóptea o brumă, care în parte a nimicitŭ legumile din grădinĭ.

Acéstă lovitură elementară este de toţĭ deopotrivă simţită, cu atâtŭ mai multŭ, că deja de 5—6 anĭ poporulŭ comunei nóstre n'a avutŭ nicĭ o recoltă de mijlocŭ din causa unei sĕu altei loviturĭ elementare.

Cu deosebire însĕ bieţii creştinĭ gr. or. o simtŭ acésta tare multŭ, căcĭ biserica şi şcóla lorŭ suntŭ ruinate totalŭ. Avere bisericéscă nu au de locŭ şi reedificarea acestorŭ edificii sfinte costă 5—6 mii fl. v. a. Asupra acestei cestiunĭ însĕ, Stim. D-le Redactorŭ, îmĭ reservŭ dreptulŭ de a vĕ scrie de altă-dată.

Quintus“.

Literatură.

„Musa Română.“ fóiă musicală şi literară, care se tipăresce în Lipsca şi apare în Blaşiu odată pe lună, costă pe 6 lunĭ 6 fl., pe 3 lunĭ 3 fl., (pentru România şi străinătate 30, respective 15 francĭ). Proprietarŭ şi Redactorŭ *Iacobŭ Mureşianu.* — Nr. 6 dela 1 Iunie st. v. are în partea literară următorulŭ sumar: Danţulŭ, musica şi figurele jocului naţionalŭ „Romana“ (originea, formaţiunea şi esplicarea acestui jocŭ), de I. Mureşianu. — „Inzadarŭ,“ poesiă, de Tr. H. Popŭ.

In partea musicală se cuprinde „Romana,“ şi „Olteanca“ (capriciu) de Iacob Mureşianu.

Colinde, cântece de stea şi Urărĭ la nunţĭ, din poporŭ luate şi poporului date, de Dr. *Ionŭ alŭ lui Sbiera*, profesorŭ c. r. la universitatea din Cernăuţĭ; membru alŭ Academiei Române din Bucurescĭ etc. Preţulŭ 45 cr. sĕu 1 leu. Formatŭ 8⁰ de 109 pag. — Broşura acésta cuprinde o colecţiune frumósă de colinde de Crăciunŭ, Colinde de anulŭ nou, Cântece de stea, Iroḑii, Colindă de Bobotéză, colinde de Pascĭ, Colocării, sĕu urărĭ la nunţĭ: — *tóte din Bucovina.* In fruntea opului se află şi o prefaţă de 6 pag. interesantă mai alesŭ pentru esplicările şi istorisirile unorŭ obiceiurĭ poporale.

PETRECERE.

Tinerimea română din Reghinŭ şi giurŭ va arangia în 9 Augustŭ n. c. o petrecere de véră în sala promenadei din Reghinŭ.

Venitulŭ curatŭ e destinatŭ pentru scopurĭ filantropice. Preţulŭ întrării: de persónă 1 fl.; de familiă 2 fl. Inceputulŭ la 7 óre séra.

Reghinŭ, 12 Iulie 1888.

Pentru comitetŭ: Georgiu Şandorŭ preşedinte; Iacob Butnariu, vice-presidentŭ; Petru Gorea, secretarŭ; Iuliu Mera, cassarŭ; Iuonŭ Duma, controlorŭ.

Ofertele marinimóse se primescŭ cu mulţămită şi se vorŭ cuita pe cale ḑiaristică. — Bilete de întrare se potŭ căpĕta pre lângă arătarea biletului de învitare la comerciantulŭ Fronius şi séra la casă.

Convocatoriu.

Despărţĕmêntulŭ cerc. X. (Cluşiu) alŭ „Associaţiunei transilvane pentru literatura rom. şi cultura poporului rom.“ va ţiné adunarea sa generală de esttimpŭ la Cluşiu în 29 Iuliu st. nou, la care adunare suntŭ prin acésta cu tótă onórea învitaţĭ p. t. domnii membri din acestŭ despărţĕmêntŭ, cum şi alţĭ amicĭ ai literaturei române şi culturei poporului românŭ.

Cluşiu, în 20 Iuliu st. n. 1888.

Dr. Gr. Silaşi, Direct. despărţ. **Basiliu S. Podóbă.** Actuar. desp.

DIVERSE.

Societatea pentru rĕspândirea sfintei Scripturĭ în Rusia. Acéstă societate dela întemeiarea ei, sĕvêrşită înainte de asta cu 25 de anĭ, şi pănă la finea anului 1887 a împărţitŭ 1.223.044 de cărţĭ. Cifra cărţilorŭ împărţite a crescutŭ din anŭ în anŭ; începêndŭ cu cifra însemnată de 2,450 de esemplare, a ajunsŭ în anulŭ 1886 la cifra de 90.076 de esemplare. Preţulŭ cărţilorŭ de vêndutŭ e fórte micŭ şi societatea are puţinŭ venitŭ dintr'ênsele, cu atâtŭ mai vêrtosŭ, fiindŭ că dăruesce fórte multe din ele scólelorŭ, ómenilorŭ sêrmanĭ etc.; în anulŭ 1887 au fostŭ dăruite 5367 de esemplare. In timpulŭ de faţă are societatea 7 colportătorĭ de cărţĭ, éră numĕrulŭ membrilorŭ se suie la 1284, între carĭ 469 din starea preoţéscă.

Frumseţea. „Familia“ publică următórele ḑece sentinţe italienescĭ despre frumseţe: Femeia frumósă e unŭ veninŭ dulce. — Frumseţea are frunḑe frumóse, dér róde amarĭ. — Capetele frumóse suntŭ adeseorĭ fără creerĭ. — Frumseţea şi prostia adeseorĭ mergŭ în tovărăşiă. — Frumseşea îşĭ pórtă totdéuna averea cu sine. — Femeia frumósă te face sĕ-i ţii şi strajă. — Cine are femeiă frumósă şi castele la hotare nu are pace nicĭ în aşternutŭ. — Frumseţea fără bunĕtate este ca vinulŭ celŭ treditŭ. Femeiei văpsite întórce-i spatele. — Ḑi-i unei femei, că e frumósă şi diavolulŭ i-o va repeta de ḑece orĭ!

Cursulŭ pieţei Braşovŭ

din 20 Iulie st. n. 1888

Bancnote românescĭ	Cump.	8.70	Vênd.	8.74
Argintŭ românescŭ .	„	8.68	„	8.70
Napoleon-d'orĭ . . .	„	9.88	„	9.92
Lire turcescĭ . . .	„	11.20	„	11.24
Imperialĭ	„	10.20	„	10.24
Galbinĭ	„	5.88	„	5.91
Scris. fonc. „Albina“ 6%	„	101.—	„	—.—
„ „ „ 5%	„	98.—	„	98.50
Ruble rusescĭ . . .	„	117.—	„	118.
Discontulŭ	6½—8% pe anŭ.			
Bonurĭ croato-slavone		104.—		

Cursulŭ la bursa de Viena

din 21 Iulie st. n. 1888.

Renta de aurŭ 4%	101.75
Renta de hârtiă 5%	89.70
Imprumutulŭ căilorŭ ferate ungare .	151.75
Amortisarea datoriei căilorŭ ferate de ostŭ ungare (1-ma emisiune) . .	97.80
Amortisarea datoriei căilorŭ ferate de ostŭ ungare (2-a emisiune) . .	—.—
Amortisarea datoriei căilorŭ terate de ostŭ ungare (3-a emisiune) . .	114.75
Bonurĭ rurale ungare	105.30
Bonurĭ cu clasa de sortare	104.80
Bonurĭ rurale Banatŭ-Timişŭ . . .	104.90
Bonurĭ cu cl. de sortare	104.90
Bonurĭ rurale transilvane	104.50
Galbenĭ împĕrătescĭ	5.89
Napoleon-d'orĭ	9.87½
Mărcĭ 100 împ. germane	61.10
Londra 10 Livres sterlinge	125.—
Imprumutulŭ cu premiulŭ ungurescŭ	130.25
Losurile pentru regularea Tisei şi Seghedinului	124.70
Despăgubirea pentru dijma de vinŭ ungurescŭ	104.50
Renta de hârtiă austriacă	81.10
Renta de argintŭ austriacă	82.25
Renta de aurŭ austriacă	112.25
Losurĭ din 1860	139.75
Acţiunile băncei austro-ungare . . .	871.—
Acţiunile băncei de creditŭ ungur. .	305.—
Acţiunile băncei de creditŭ austr. .	309.80

Editorŭ şi Redactorŭ responsabilŭ:
Dr. Aurel Mureşianu.

570—1888. 94,3—3

CITAȚIUNE.

Ioanŭ Pojaru gr. cat. din Clușiu, a căruia ubicațiune nu se scie, prin acésta este citatŭ a se presenta înaintea forului matrim. de I instanță alŭ tract. prot. gr. cat. alŭ Clușiului în terminŭ de 1 anŭ și una ḑi. Altmintrelea procesulŭ intentatŭ în contra lui de către soția sa se va pertracta în sensulŭ legilorŭ matrimoniale și fără dênsulŭ.

Dela forulŭ matrimonialŭ de I instanță alŭ tract. protop. gr. cat. alŭ Clușiului.

Clușiu, în 7 Iuliu 1888. **Gavrilŭ Popŭ,**
protopopŭ.

Sosirea și plecarea trenurilorŭ și postelorŭ în Brașovŭ.

I. Plecarea trenurilorŭ:

1. Dela Brașovŭ la Pesta:

Trenulŭ de persóne Nr. 307: 7 óre 10 de minute séra.
Trenulŭ mixtŭ Nr. 315: 4 óre 10 minute diminéța.

2. Dela Brașovŭ la Bucuresci:

Trenulŭ acceleratŭ Nr. 302: 5 óre 37 minute diminéța.
Trenulŭ mixtŭ Nr. 318: 1 óră 55 minute după amédĭ.

Rugămŭ pe domnii abonațĭ ca la reînoirea prenumerațiunei sĕ binevoiască a scrie pe cuponulŭ mandatului postalŭ și numerii de pe fășia sub care au primitŭ ḑiarulŭ nostru până acuma.

Administrațiunea „Gazetei Transilvaniei“.

Tipografia A. MUREȘIANU Brașovŭ.